

CIĀNAS VĒSTNESIS

2017. gada pavasars/vasara

PAVASARA PLAUKŠANA

“Droša man sirds, Dievs, droša man sirds, dziedāšu es un spēlēšu! Mosties, mans gods, mostieties, arfa un cītara, – atmodināšu rīta ausmu! Teikšu Tevi starp ļaudīm, Kungs, skandēšu Tevi starp tautām, jo liela līdz debesīm Tava žēlastība un līdz mākoņiem Tava patiesība! Pacelies pār debesīm, Dievs, pār visu zemi lai Tava godība!” (Psalms 57:8-12)

Varbūt tāds ļoti apdomīgs un reizēm kā neticīgais Toms – šaubīgs, tomēr pavasaris modina dabu, kaut lēnām, bet nenovēršami. Un mēs tāpat mostamies tai līdzī. Ar katru spilgtu lapiņu, ar katru jaunu ziediņu, ar katru mazu kukainīti zālē Dievs arī mūs mudina celties, atvērties, atplaukt jaunai dzīvošanai šajā pavasarī.

Kad kāds tiek modināts – ar modinātājpulksteņa vai cilvēka balss palīdzību, tas nozīmē, ka modināmais ir aizrāvis ar gulēšanu, palaidis garām to skaisto celšanās laiku un nu ir modināms ar kāda stimula palīdzību.

Pēc ziemas nav viegli atvērt acis jaunam posmam. Arī mūs tāpat kā dabu ziema iemidzina reizēm tik ļoti, ka atgūstamies tikai tad, kad ne vairs sniegi, ne ledi nav attaisnojums nebraukšanai uz baznīcu. Kur tas laiks paskrēja, kad jau viss ir vaļā – daba, gadalaiks, siltums, saule un arī cilvēki?

Slinkums celties, pacelt galvu un sākt jaunas gaitas bieži vien ir ne tikai nolaidība, bet arī bailes darīt kaut ko citādāk, jo vecais ieradums plēš aiz matiem atpakaļ. Kāpēc kaut ko mainīt, ja viss bija tik pazīstams un mīļš? Pat ja vecais veids nedevis rezultātus, ne arī veicināja pamošanos. Tie grūtie Raiņa vārdi “Pastāvēs, kas pārmainīsies” šādās reizēs dikti nepatīk, jo zāgē apziņā. Bet atmošanās patiešām pieprasa pārmaiņas. Uzmošanās no jauna uzstāj uz iešanu tālāk un dziļāk, patiesībā gan uzdodot sev jautājumus, gan meklējot atbildes tur, kur agrāk tas pat neienāca prātā.

Un tomēr Dievs gaida no mums konkrētu rīcību – vai arī pēc atmošanās darīt visu pa vecam, pat ja tā būtu kā tukša salmu kulšana, bet tomēr mīļa, jo “mēs taču vienmēr tā esam darījuši”. Dievs sagaida mūsu attieksmi, iniciatīvu un drosmi iet, lai aicinātu pārējos progresīvos ceļos, tur, kur sekojam gaismai; tur, kur gaismu varam nest arī citiem, kam iepriekš tā nebija pieejama. Tas ir mūsu uzdevums šajā pasaulē. Bet lai šo uzdevumu – vīziju īstenotu, ir jāpamostas un jāsaprot, ka ja ir jauna diena, jauns gads un pat gadalaiks, tad darīt kā vakardien vairs nav iespējams un attaisnojams solis.

Lai svētīga pamošanās mums visiem šai lēnajā pavasarī! Un lai atplaukstam tā pa īstam, jo šogad mūs tik daudz kas sagaida!

Jūsu mācītāja Gundega Puidza

P Ā R D O M Ā M **Līdzība par putniem**

Reiz senos laikos, kāds Gulbis atrada upmalā pamestas trīs oliņas, un viņš tās pārnesa savā ligzdā izperēt. Pēc laika, no vienas izšķēlās Ērglis, no otras – balts Balodis, un no trešās – Zvirbulis.

Kad mazuļi bija paaugušies, Gulbis tos paņēma uz savas muguras, aizlidoja kalnos un nolaidās uz augstas klints radzes. Tad Gulbis teica, ka viņam mazuļi uz kādu laiku būs jāatstāj. Bet viņš atkal atgriezīsies, lai tos aizvestu uz to krastu, kur nav ne sāpju, ne slimību, nedz vecuma; un kur saule nekad nenoriet. Bet starplaikā, lai viņi iemācās lidot.

“Viss kļūs iespējams, un tikai debess jums būs jūsu robeža, kad mācēsiet lidot,” sacīja Gulbis.

“Tas nav grūti, skataities,” un savicinājis savus platos spārnus, Gulbis laidās pāri kraujai izplatījumā. Viņš strauji pacēlās gaisā un drīz pazuda aiz kalnu galotnēm. Mazie putniņi jutās pamesti un vientuļi. Viens pēc otra tie aizčāpoja līdz radzes malai palūkoties lejā, bet tur bija tikai atbaidošs bezdibenis.

Ērglis pirmais saņēma dūšu, un kamēr Balodis un Zvirbulis ar izbailēm vēroja, tas izplēta spārnus un laidās malai pāri. Sākuma viņš šķita krītam kā akmens, bet jau nākamajā momentā spārni uztvēra vēju un ar slaidu loku Ērglis atgriezās uz radzes.

“Gulbim bija taisnība! Lidot ir pavisam viegli,” un viņš pacēlās izmest jau plašāku loku. Ērgļa piemēram drīz sekoja Balodis, un atgriezies arī apliecināja cik viegli ir lidot. Tikai Zvirbulis kavējās.

“Jums ir viegli,” teica Zvirbulis, “jūs esat svētīti ar lieliem spārniem. Man mazi spārniņi, tie nespēs mani panest.”

“Tu esi maziņš un tavi spārni izturēs,” teica draugi. “Mēs tev arī palīdzēsim, ja tas būs vajadzīgs.” Bet Zvirbulis turpināja atrunāties.

Ērglis ar Balodi turpināja lidot, un katru reizi tie atgriezās ar jauniem stāstiem par skaistajām ainavām ko tie bija redzējuši. Dzīve tiem kļuva ik dienas bagātāka, un no savas pieredze tie daudz arī mācījās.

Ērglis atklāja, ka mazie dzīvnieki no viņa baidījās. Tas viņu apbēdināja un tādēļ viņš nolēma palīdzēt tiem, kas paši nevar aizstāvēties. Saviem draugiem viņš stāstīja kā kādu dienu viņš padzina vanagu, kuŗš taisījās uzbrukt maziem cālīšiem; un kā citu reizi, viņš paglāba jēriņu no vārnu bara.

Balodis, savukārt, atklāja, ka cilvēku acīs viņš bija miera un labestības simbols, un tas viņam deva jaunu dzīves jēgu.

Bet Zvirbulis – stūrgalvīgi turējās pie klints radzes. Viņš bija atklājis treknas zemes pleķīti, kuŗā viegli varēja atrast tārpus. Ik dienas Zvirbulis kļuva resnāks – un reizē arī slinkāks. Viņš akmens plaisā izbūvēja sev mājīgu ligzdu un pēc tam centās dzīvot ar vismazāko piepūli. Un, kad draugi atgriezās no kāda lidojuma, viņš sūdzējās par to, cik dzīve ir netaisna – īpaši pret zvirbuliem.

Tad, kādu dienu, kad viņi visi bija uz klints, atgriezās Gulbis.

“Vai esat gatavi man sekot uz saulaino krastu?” viņš vaicāja.

“Jā! Jā!” atsaucās Ērglis ar Balodi.

“Un tu, mazais Zvirbulīt – vai tu nenāksi?”

“Es nevaru,” atteicās Zvirbulis, “Jo es nekad neiemācījos lidot.”

“Ko? Vai tu pavadīji visu šo laiku barojoties un lēkājot aizvējā un neiemācījies to vienīgo, kas apliecina tevi par putnu? Ko tu darīji ar savu doto laiku?”

Zvirbulis neatbildēja.

“Man ir žēl,” teica Gulbis, “bet es priekš tevis to nevaru izdarīt.”

Gulbis pagriezās pret Ērgli un Balodi un sacīja, “Dosimies ceļā; mums ir gaŗš ceļš priekšā, lai vēl pirms vakara sasniegtu saulaino krastu.”

To dzirdējis, Zvirbulis vaicāja saviem draugiem: “Vai nekad vairs nelidosit mājās?”

“Mēs lidojam mājās,” tie atteica, un visi kā viens, pacēlās spārnos un pamazām pazuda debesu zilgmē – atstājot Zvirbuli uz klints.

Zvirbulis lēni aizstaigāja līdz radzes malai, paskatījās malai pāri, un tad negribīgi mēģināja pacelties gaisā. Pēc pāris mēģinājumiem, tas uzdeva un atkāpās no malas. Viņš pacēla acis uz debesīm un viņa acis pavadīja draugus līdz tie pazuda aiz kalna galotnēm, debesu zilgmē. Tagad Zvirbukis saprata kas ir vientuļība. Viņš palika viens ar saviem tārpiem. Viņš nekad nebija uzdrīkstējies pamest savu pagaidu mājvietu, un tagad viņam vairs nebija mājas uz kuŗām doties.

Tā beidzas līdzība par putniem. (*Tulk. no ang. val.*)

Bet mūsu dzīves stāstam nav jānobeidzās tā. Tik ilgi cik mēs vēl dzīvojam virs zemes, mums ir dots laiks un iespējas mainīties un kļūt par pilnīgākiem Dieva svētajiem bērniem, ja tikai mēs to vēlamies darīt.

Jūs droši vien sapratāt, ka gulbis reprezentē Jēzu to Kristu; ērglis, balodis un zvirbulis – mūs.

Ērglis ir tas, kas par spīti tradīcijām mainās un lieto savas dāvanas, lai kalpotu un palīdzētu mazākajiem un vajākajiem. Balodis – turpināja tradīciju un veicināja mieru virs zemes. Zvirbulis – izvēlējās pasivitāti un neriskēja sasniegt savu potenciālu - kļūt par pilnīgāku Dieva svēto bērnu. Kuŗš no šiem putniem visvairāk atspoguļo tevi?

Kautgan Dievs musu Tēvs nekad neuzspiež mums savu gribu, bet ļauj mums pašiem izvēlēties ko un kā darīt, Viņš tomēr no mums sagaida atbildību par mūsu rīcības izvēlēm.

Mīļais Debesu Tēvs.

Tu esi labs un gādīgs Tēvs mums. Mēs tev pateicamies par visiem talantiem un visām iespējām ko Tu mums piedāvā, lai mēs augtu atziņā un gudrība kā Tavi gaismas nesēji mūsu pasaulē.

Kungs, mēs lūdzam: vadi, sargi un māci mūs arī turpmāk; dod mums drošu prātu un mīlīgu sirdi pārvarēt bailes, riskēt mainīties un augt gudrības atziņā un mīlestības pilnībā; būt līdzjūtīgiem pret otra sāpēm un neveiksmēm; un vienmēr pastāvēt Tavā apsolījumā uz mūžīgu dzīvi saulainā krastā– mūsu īstajās mājās. Āmen.

māc. Aina Pūliņa

AIZVESTOS PIEMINOT

Ir dzimušas turpat četras paaudzes kopš, 1941.g.14. jūnija nakts, un trīs paaudzes kopš 1949.g. 16. un 25. marta, kad tika nežēlīgi izsūtīta daļa (16,000 un 43,000 dvēseles respektīvi) latvju tautas, bez likumīgas tiesas sprieduma. Gandrīz katra ģimene tika skārta zaudējot vecākus, bērnus, radus, draugus, paziņas, darba un skolas biedrus.

Daļa no izsūtītajiem, nodevējiem, izpildītājiem un pavēles rakstītājiem jau ir pie Dieva un ir atbilējuši par savu rīcību. Arī daļa no palicējiem jau ir pie Dieva. Bet mums kas vēl esam dzīvi ir labi jāpārdomā, ko mēs sacīsim Dievam par savas izvēles rīcību atceroties šausmīgos izsūtījumus. Vai mēs esam piedevuši, kā to ir darījuši daļa no izsūtītajiem, jeb vēl arvien turam naidu sirdī? Atcerēsimies, tikai Dievam mūsu Radītājam ir tiesības spriest un tiesāt otra rīcību, jo tikai Dievs zin kas ir otrā sirdī, arī tavā! Dievs sagaida no mums: lai mēs netiesātu, lai mēs nesodītu, bet lai mēs piedotu un, lai mēs mīlētu, kā Viņš mīl mūs!

māc. Aina Pūliņa

IZSŪTĪTO PIEMIŅAI (saīsināts)

Aleksandrs Neilands, Vorkutas katordznieks T-783

Ko kladzat jūs, riteņi, vienmuļā ritmā,
Ko suta kumeļš smagi elš?
Tur lopu vagoni piekārti ripo -
Uz austrumiem latviešiem pavērts ir ceļš.

Kam gatavots tālais brauciens bez maksas,
Bez ērtībām kādām - priekš kam tādas vēl?
Tas Tēvzemi mīlošiem Latvijas dēliem
Un meitām, kam brīvībai krūtīs sirds kvēl.

Un beidzot, kad sasniegts ir brauciena mērķis,
Top skaidrs, kurp atrauti esam nu mēs;
Vairs nenoriet saule - aiz polārā loka
Būs jāvada dienas. Vai katrs to spēs?

Lai strādnieki neslīgtu kūtrumā laiskā
Tiem jāguļ bez pēļiem un spilveniem,
Bez segām uz nārām, kas cietas un aukstas,
Un netīrās, slapjās drebēs arvien.

Tā ritēja dienas, tā pagāja gadi,
Daudz draugu mūsu vidū vairs nav;
Tie krita par upuri salam un badam
Un tundrā no lapsām sen apēsti jau.

Kas atgriezās mājup, tiem murgi vien rādās,
Ka atkal uz turieni ceļš aizvest var.
Un draudi, ko ikdienas nākas mums dzirdēt,
Mūs' apziņu dziļi un sāpīgi skar.

Un atmiņu sāpēs dziļi galvas mēs liecam
Par tiem, kam nav lemts būt kopā ar mums,
Kas palika tālajās tundrās un taigās,
Kam veltīts ir šodienas aizlūgums.

CIĀNAS DRAUDZES 2017. GADA PADOME UN REVĪZIJAS KOMISIJA

1. rindā no kreisas: Ruta Priedkalne-Zirne, priekšniece Silvija Kļaviņa-Barshney, māc. emer. I. N. Rautenšilde, Raita Vilniņa; 2. rindā no kreisās: Ingrīda Robežniece, priekšnieces vietniece Māra Vārpa, Ināra Grigolats, Vilis Vītols; 3. rindā no kreisās: Daina Albertiņa, Inta Zariņa, māc. Gundega Puidza, Iveta Jansona; 4. rindā no kreisās: Vilnis Jākobsons, Ervīns Poruks, Juris Pūliņš. Izrūkst: Irēne Balks, Linda Brūns, Ivars Ešmits, Ruta Kramēna

IESVĒTĪBAS

2017. gada 30. aprīlī Sv. Pēterā draudzes dievnamā iesvētījās pieci jaunieši, četri no Sv. Pēterā un viena no Ciānas draudzes. No kreisās: Emīls Magone un Lillia Dimante (Sv. Pēterā), Sabīne Brunovska (Ciānas), Talia Tomson un Denvers Dimants (Sv. Pēterā). Novēlam visiem Dievpalīgu ieejot jaunajā dzīves posmā!

DRAUDZES PAPILDINĀTĀ VĪZIJA

Mums ir jāpapildina Satversmē nospraustos darbības mērķus, lai piedāvātu Kristus vēsti un kristīgo mīlestību plašākai sabiedrībai — ne tikai Čikāgas un apkārtnes latviešu luterāņiem. Māc. Gundega Puidza, dr. priekšniece Silvija Kļaviņa-Barshney un viņas vietniece Māra Vārpa izveidojušas draudzes vīziju un misiju, kas tika pieņemta 8. maija Padomes sēdē:

VĪZIJA: Būt par Dieva mīlestības avotu un garīgo gaismu latviešu sabiedrībā.

MISIJA: Lai veicinātu individuālu garīgumu un vispārēju sadraudzību —

- a. Izrādīt kristīgo mīlestību visiem
- b. Sniegt draudzes locekļiem garīgu stiprinājumu un uzturēt garīgo aprūpi
- c. Piedāvāt garīgās izaugsmes iespējas visiem

Dievkalpojumus turpinās kā līdz šim. Tā kā mums ir lielāks skaits locekļu, kuri nespēka dēļ netiek uz dievnamu, ir jāizvērtē dažādas iespējas kalpot viņiem, un arī kā sniegt mīlestību citiem:

- a. Sākot ar rudeni, noturēt īpašus dievkalpojumus aprūpes namos vai privātās mājās, kur tuvumā dzīvo vairāki latvieši;
- b. Piedāvāt viņiem, vai ģimenēs locekļiem, ieskaņotus dievkalpojumus;
- c. Noturēt meditācijas pusstundas dažās sestdienās;
- d. Noturēt garīgas diskusijas.

“Es biju izsalcis, un jūs devāt man ēst; es biju izslāpis, un jūs devāt man dzert; es biju svešinieks, un jūs mani uzņēmt.” Mt. 25:35

Ir dažādas slāpes un izsalkumi. Lielākais un sāpīgākais no tiem ir izsalkums un slāpes pēc cilvēciskās un dievišķās mīlestības un būt pieņemtiem tādi kādi mēs esam šobrīd. Mēs visi to esam piedzīvojuši un vēl arvien to meklējam ar cerību sirdī, ka to piedzīvosim šinī dzīvē, pirms Dievs mūs sauks uz mūsu īstajām majām.

Tāpēc aicinu un mudinu visus bez izņēmuma veicināt savstarpēju mīlestību un cieņu, būt izpalīdzīgiem un viesmīlīgiem pret visiem, ieskaitot svešiniekiem un ar citādu ticības pārliecību kā savu. Jūsu mīlestība un smaids lai ir neliekuļoti, jo liekuļību var just pa gabalu un tā nenesīs augļus.

Pildiet savu sirdi ar dievišķo mīlestību un mieru ar lūgšanām un meditācijām un dodiet to tālāk ikvienam ko sastopat, gan mājās, gan dievnāmā, gan veikālā vai uz ielas. Tas ir kā mēs varam kalpot savam Kungam Jēzum tam Kristum un visiem Dieva mūsu Tēva bērniem.

māc. Aina Pūliņa

AICINĀJUMI ATSAUKTIES

Mīlie Ciānieši!

Šinī, mūsu draudzes jubilejas gadā, kad atskatāmies uz pēdējiem 120 draudzes pastāvēšanas gadiem, arī skatāmies uz priekšu, kā paplašināt draudzes darbu un kā mūsdienīgāk sazināties ar draudzes locekļiem un izplatīt ziņas. Gribam, lai visi draudzes locekļi ir informēti par notikumiem draudzē. Ar šo maija mēnesi, sāksim izsūtīt Ciānas Vēstnesi elektroniski tiem, kam mums ir zināmas e-pasta adreses. Elektroniskam sūtījumam ir tādas priekšrocības, ka jūs dabūsit vēstnesi ātrāk un tas būs krāsās. Elektroniski sūtījumi arī taupa līdzekļus un darba spēku. Protams, ka turpināsim izsūtīt Ciānas Vēstneša papīra kopijas tiem, kam nav internets. Arī šad tad nāksim pie jums ar e-pasta atgādinājumiem un paziņojumiem. Kā vienmēr, informācija par to, kas notiek Ciānā, ir atrodamā arī Čikāgas ziņās, radio raidījumos, Ciānas Facebook lapā, un protams - iksvētdienas dziesmu lapiņās.

Bet mums vajadzīga jūsu palīdzība!

Lai uzlabotu sazināšanos ar draudzes locekļiem, gribam pilnveidot draudžu locekļu e-pasta sarakstu un telefona numuru. Ja jūs esat saņēmis šo Ciānas Vēstnesi papīra veidā, un jums tagad IR e-pasta adrese, lūdzu paziņot to draudzei, rakstot e-pastu uz **cianasdraudze@gmail.com**. E-pastā nav nekā cits jāraksta, kā tik vien “Mana/mūsu e-pasta adrese ir: ..., savu vārdu un uzvārdu un telefona numuru.”

Draudze neizdos tālāk jūsu e-pastu.

Liels, liels paldies!

Māra Vārpa, Informācijas kom.priekšsēde

DĀRZNIEKI,

Ja jums dārzā ir kādi lieki daudzgadīgi (ziemcieši) stādi, jūs varat tos noziedot Ciānas dārza izdaiļošanai. Stādus var atvest uz Ciānu un nodot Irēnei Balks vai Ivetai Jansonai svētdien, 21. maijā pēc dievkalpojuma, vai arī 22. un 23. maijā pirms lietoto mantu tirgus, kas būs 25., 26., un 27. maijā.

Lūdzu sazināties ar:

Irēni Balks 708-848-0108; irenebalks007@gmail.com

vai Ivetu Jansons 773-616-3572

DRAUDZES SĒŽU PĀRSKATI

29. janvāra Padomes sēde.

Sēdē piedalījās Mārtiņš Stāks. Pamatojoties uz gada sapulces pārrunām par draudzes nākotni, viņš piedāvā savas firmas pakalpojumu izvērtēt Ciānas ģeogrāfiskā dienvidu daļas vērtību un kādi darījumi būtu iespējami. Šī informācija būtu pirmais solis mūsu nākotnes plānošanā.

Pārrunāja saimniecības nepieciešamības. Jānodrošina termostati, lai katrs nevar pārstādīt programmēto temperatūru. Jāmēģina atrast kāds uzticams "handyman".

Draudzes priekšniece ir sastādījusi potenciālu komiteju darbinieku sarakstu. Līdz 7. maija sēdei komitejām jādefinē darbības mērķi.

Tautas deju kopa Mantinieki pieteikušies rīkot pavasara talku un piedāvā kādu svētdienu klāt kafijas galdu.

26. februāra gadskārtējā Draudzes sapulce.

Draudzes sapulci sākām ar māc. Gundegas Puidzas lūgšanu. Sapulcē piedalījās 42 no 160 aktīviem draudzes locekļiem. Draudzē ir arī 35 "neaktīvie" locekļi.

Ziņojumi bija izdalīti rakstiski. Pēc priekšnieces ziņojuma bija pārrunas par grāmatvedību – kasieres un grāmatvedes pienākumiem. Nolēma izstrādāt skaidru pārskatu par visu darbinieku pienākumiem.

Par draudzes priekšnieci nākamajiem diviem gadiem ievēlēja Silviju Kļaviņu-Barshney un par viņas vietnieci Māru Vārpu. Uz trim gadiem padomē ievēlēja Ervīnu Poruku, Juri Pūliņu un Raitu Vilniņu, un revīzijas komitejā Ivaru Ešmitu.

Sapulce izteica pateicību Annelei Austrīnai par priekšnieces vietnieces darbu un Baibai Liepiņai par ilggadīgo darbu draudzē.

Revīzijas komiteja atzinusi, ka kases grāmatas ir labā kārtībā. Nākamā gada budžetu apstiprināja bez iebildumiem.

Saimniecības komiteja ieteica atjaunot ceļu ap ziemeļu ēku un uzlikt ielāpus citur, pēc vajadzības. Izveidojās pārrunas par draudzes nākotni, jo, darbojoties kā līdz šim, ar ikgadīgo kases iztrūkumu, ģeogrāfisko uzturēt spēsim vēl tikai 4-6 gadus. Ņemot vērā draudzes demogrāfisko sastāvu, mums ir jāplāno ko darīsim pēc tam. Pašlaik jāvēro kā veidosies iecerētā Čikāgas latviešu centra plāni. Ja tie iekļaus Ciānas ģeogrāfisko, tad paredzamā krīze tiks novērsta. Ar 25, pret 2 balsīm (7 atturas) sapulce nolēma atjaunot ceļu, izdodot līdz \$50,000.

Sapulci noslēdza noskaitot Tēvreizi.

26. marta un 4. maija Valdes un 7. maija Padomes sēdes.

Pārrunāja nepieciešamību izstrādāt mērķus draudzes darbam pašreizējos priekš-krīzes apstākļos. Mārtiņš Stāks iepazīstināja padomi ar viņa izstrādāto Ciānas finanču analīzi un draudzes nākotnes veidošanas stratēģisko plānu. Plāns saistās ar Vienotā latviešu centra darba grupas (VL-CDG) iecerētā centra plānošanas rezultātiem. Bez citu organizāciju līdzdalības, darbojoties kā līdz šim, draudze ģeogrāfisko var uzturēt ne ilgāk kā 5 gadus, kad būs jāpārdod daļu, vai visu ģeogrāfisko. Mārtiņš uzsvēra, ka pauž tikai savus personīgos ieskatus un draudzei pašai būs jāizšķiras, kāds risinājums labāk kalpos draudzes kristīgai misijai.

Padome nolēma rakstīt VLCDG, ka draudzes Padome atbalsta atklātās diskusijas par Centra veidošanu, un ka ir gatava apsvērt daļu ģeogrāfiskā pārdot plāna īstenošanai, norādot, ka draudzes mērķis ir turpināt tās kristīgo misiju un primārais mērķis ir iegūt līdzekļus draudzes aktivitāšu turpināšanai.

Mācītāja Gundega Puidza, kopš iepriekšējās Padomes sēdes, blakus dievkalpojumiem, veikusi 28 apmeklējumus, vadījusi iesvētības mācības, lasījusi referātu Piektvakarā, darbojas Krišjāņa Barona skolā, un viņai bijušas daudz pārrunas ar draudzes priekšnieci Silviju un palīdzī Māru par draudzes darba veicināšanu. Kopā ar Silviju un Māru ir izveidojušas draudzes Vīziju. Padome to apstiprināja un tā ir atrodama atsevišķā Vēstneša rakstā.

Draudzē iestājušies Rita Grendze un Andris Slokenbergi ar dēliem Andri un Emīlu.

Draudzes priekšniece piedalījusi sēdēs un komitejās draudzē un ārpus draudzes, kā arī ALAs kongresā. Uzaicinājusi LV vēstnieku Andreju Teikmani piedalīties draudzes jubilejas atzīmēšanā, oktobrī.

Jāpaplašina informācijas plūsma draudzei un visiem darbiniekiem jāziņo par to, kas plānots un kas paveikts. Lai veicinātu līdzdalību draudzes dzīvē, jāaicina visi, (ne tikai seniori) uz ik mēneša dzimšanas dienu atzīmēšanu pie kafijas galda. Ziņas par notikumiem draudzē būs atrodamas Čikāgas Ziņās, dziesmu lapiņās un draudzes mājaslapā. Ciānas Vēstnesi izdos vairākas reizes

gadā. To piesūtīs elektroniski tiem, kam ir e-pasta adrese, tā samazinot pasta izdevumus. Tādēļ lūdzam draudzes locekļus paziņot savas e-pasta adreses. Pārējie Vēstnesi saņems iespēstā veidā.

Šovasar tiks krāsoti dievnama griesti un sienas, pulētas grīdas dievnamā un dienvidu ēkas vidus daļā un vitrāžu logu labošana. Daudz darba pie vitrāžu logiem jau ielicis Gunārs Dunsķis.

Sakarā ar Čikāgas latviešu centra izveidošanas plāniem, kas varētu iekļaut Ciānas draudzes īpašumu, Valde nolēma ceļa atjaunošanu atlikt uz nākamo gadu. Šovasar tikai aizpildīs ceļa bedres ar ielāpiem.

Padome lēma, ka draudzei jācenšas izrādīt vairāk viesmīlību svešiniekiem, kuri ienāk Ciānā. Katra draudzes locekļa pienākums ir ar viņiem sasveicināties un iepazīties, lai viesi justos mīļi uzņemti.

Juris Pūliņš, sekretārs

SAIMNIECĪBAS KOMITEJA

Ciānas īpašums ir mums visiem tuvu pie sirds.

Iegriežoties mūsu privātā ceļā, varam vērot skaistos ziedus ap ēkām. Ejot iekšā pa priekšdurvīm, plašie gaitenī ved uz silto Dievnamu. Ja ieiešana ir pa aizmugures durvīm, tur atrodam koru galeriju un ērģeles. Skan mierinoši toni. Klusā meditācijā, varam vērot brīnišķīgos mozaīku logus, jeb zaļo dabu caur pārējiem logiem.

Noklausījušies iedvesmojošu Dievkalpojumu, varam iet uz ēdamzāli, kur vienmēr gaida maizītes un saldaiss ēdiens, ko Dāmu komiteja ik svētdienu piedāvā. Reizi mēnesī ir siltas pusdienas, kur ienākumi tiek ziedoti jaunam ceļam. Viss ēdamais jau nopirkts, atvests, sasildīts, salikts, un uzstādīts.

Jaukās stundas pagājušas, viss nomazgāts, plīts nogriezta; pēdējais aizslēdz ārdurvis. Kādreiz ir jau tumšs, bet drošās ugunis rāda ceļu uz mašīnu. Līdz nākošām tikšanās, kad kādreiz ir jāzvana pie durvīm, lai atsāktu visu prieku no jauna. Jā - brīnišķīgi.

Un viss tas nenotiktu tik mīļi, jauki un brīnišķīgi bez čakliem Saimniecības komitejas locekļiem. Kopš janvāra, Saimniecības komitejai bija jāpieliek roku pie ikkatras iepriekš pieminētās vietas. Varbūt viens ar aplēsēm, otrs ar darbrīkiem, trešais ar padomu. Seko daļa no mūsu nākamajiem projektiem:

- jaunas aplēses ceļa plānam ap ziemeļu ēku; - plāns jaunu stādu savākšanai un stādīšanai;
- durvju salabošana; - sildītāju reģistru apvalku izlīdzināšana; - jauna drošības sistēma pie vienām durvīm; - aplēses grīdas pulēšanai; - Dievnama sienu krāsošana; - skaņu sistēmas pārbaude un uzlabošana; - aplēses mozaīku logu saglabāšanai; - pārējo logu labošana un krāsošana; - plīts salabošana; - izlietnes notekas salabošana; - spuldžu izmaiņšana iekšā un ārā; - durvju zvana atvietošana; un vēl...!!!

Paldies visiem Saimniecības komitejā, īpaši Gunaram Dunsķim un Svenam Pavlovičam, kuŗi ir neskaitamas dienas kalpojuši mūsu mīļā Ciānas īpašumā!

*Ingrīda Robežniece
Saimniecības komitejas priekšniece*

DRAUDZES JUBILEJAS

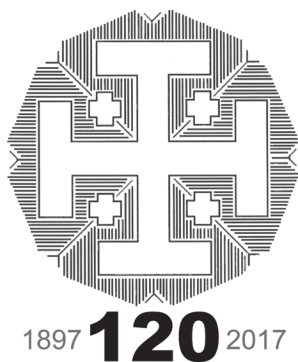
Gatavosimies jubilejām!

Kā esam jau daudz pieminējuši, Ciānas draudze šogad svin 120 pastāvēšanas gadus un 40 gadus šajā īpašumā.

Svinēsim abus šos zīmīgos notikumus rudenī ar svinīgu svētku dievkalpojumu sestdien, 21. oktobrī, kuŗā piedalīsies archibīskape Lauma Zušēvica. Dievkalpojumam sekos balle. Būs arī izstāde un atmiņu grāmatiņa.

Lai izveidotu skaistu, ilustrētu atmiņu gājumu, mums ļoti vajadzīgas fotogrāfijas un vēsturiskas liecības. Lūdzam dalīties ar tām!

Patreiz veidojas rīcības komiteja un mums ir vajadzīgi palīgi! **Lūdzam** pieteikties pie Silvijas Kļaviņas-Barshney (skbdesign1@yahoo.com; 872-301-6638).

MANTINIEKU TALKA CIĀNAS BAZNĪCĀ

Sestdien, 8. aprīlī, kad Krišjāņa Barona latviešu skolas Lieldienu svinēšanas kņada bija norimusi, Ciānas baznīcas apkaimi savā gādībā pārņēma 23 strādīgi Čikāgas latviešu TDK Mantinieki deļotāji.

Pateicoties Ciānas draudzes pretimnāksnai, Mantinieku mēģinājumi, kuros gatavojamies gan dziesmu un deju svētkiem Baltimorā, gan 2018. gada Latvijas 100 gadei veltītajiem deju svētkiem Latvijā, var notikt draudzes telpās, par ko apmaiņā ar prieku piedāvājam mūsu čaklās, palīdzīgās rokas.

Pulksten 2.00 pēcpusdienā Mantinieki pulcējās Ciānas baznīcā, lai kopīgiem spēkiem sakoptu gan bazīcas un skolas iekštelpas, gan teritoriju ārpusē.

Darbu bija pietiekami, lai nodarbinātu mūs visus. Tika nomazgāti logi, sagrābtas lapas, zari, apkopti apstādījumi, sakopts draudzes birojs, sakārtotas un iztīrītas virtuves, ar tvaika aprīkotu tīrīšanas ierīci tika notīrītas plīti un virtuves tehnika, kā arī iztīrītas dāmu labierīcības.

Saulainais un īpaši siltais laiks padarīja saulaināku arī pašu strādāšanu.

Šī kopā sanāksana bija ne vien parasta strādāšana, bet iespēja arī pašiem deļotājiem stiprināt kopas garu, labāk iepazīt vienam otru un labi pavadīt laiku svaigā gaisā, lieliskā kompānijā un mūzikas pavadījumā.

Mēs, Mantinieki, esam pateicīgi un priecājamies, ka esam varējuši izveidot tik veiksmīgu sadarbību ar Ciānas draudzi un, ka viens otram varam noderēt arī kā palīgi.

Elizabete Vanaga

Maijā

- Svētdien, 7. maijā 10:00 Dievkalpojums. Siltas pusdienas „Pa pasaules ceļiem līdz Ciānas ceļam“ zviedru gaumē. Padomes sēde
- Svētdien, 14. maijā 10:00 Ģimenes dienas dievkalpojums, kurā piedalās Ciānas draudzes koris. Ģimenes dienai veltīts Čikāgas bērnu ansambļa koncerts. Siltas pusdienas
- Svētdien, 21. maijā 9:15 Dāmu komitejas sēde
10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu
- 25., 26., 27. maijā Lietoto mantu tirgus (Rummage Sale)
- Svētdien, 28. maijā 10:00 Kopīgs dievkalpojums Sv. Pēterā draudzē. Ciānas dievnamā dievkalpojuma NAV!

Jūnijā

- Svētdien, 4. jūnijā 10:00 Vasarsvētku dievkalpojums. Salātu konkurss
- Svētdien, 11. jūnijā 10:00 Oikumēniskais Aizvesto piemiņas dienas dievkalpojums. Kafijas galds
- Svētdien, 18. jūnijā 11:00 Draudžu Sadarbības Kopas izbraukums Sv. Pēterā draudzē. Ciānas dievnamā dievkalpojuma NAV!
- Svētdien, 25. jūnijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu

Jūlijā

- Svētdien, 2. jūlijā 10:00 Kopīgs Ciānas un Sv. Pēterā draudzes dievkalpojums Ciānā. Kafijas galds 4. jūlija noskaņā
- Svētdien, 9. jūlijā 10:00 Dievkalpojums. Pusdienas „Pa pasaules ceļiem līdz Ciānas ceļam“ vācu gaumē
- Svētdien, 16. jūlijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu
- Svētdien, 23. jūlijā 10:00 Dievkalpojums. Daugavas Vanadzū vasaras pusdienas
- Svētdien, 30. jūlijā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds

Augustā

- Svētdien, 6. augustā 10:00 Kapu svētki Oak Ridge kapsētā. Ciānas draudzes dievnamā dievkalpojuma NAV!
- Svētdien, 13. augustā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds
- Svētdien, 20. augustā 10:00 Dievkalpojums. Ciānas draudzes vasaras pusdienas
- Svētdien, 27. augustā 10:00 Dievkalpojums. Kafijas galds ar jubilāru godināšanu. Padomes sēde

Septembrī

- Svētdien, 3. septembrī 10:00 Kopīgs Ciānas un Sv. Pēterā draudzes dievkalpojums Vuddeilē. Kafijas galds. Ciānas dievnamā dievkalpojuma NAV!

ČIKĀGAS LATVIEŠU EV. LUT. CIĀNAS DRAUDZE
6551 W. Montrose Ave., Chicago, IL 60634; 773-725-3820; cianasdraudze@gmail.com
Mācītāja Gundega Puidza birojā 773-736-1295 vai mājās 708-453-0534
Priekšniece Silvija Kļaviņa-Barshney 872-301-6638; skbdesign1@yahoo.com
Kasiere un Dāmu komitejas priekšniece Ināra Grigolats 847-729-6213

LIETOTO MANTU TIRGUS - 25., 26., 27. maijā

Katru gadu Dāmu komiteja rīko lietoto mantu tirgu. Tas dod draudzei peļņu un nodotās mantas var tikt vēlreiz izmantotas. Vēl var noziedot mantas, un vēl var pieteikties palīdzēt. Var arī nākt atrast sev ko noderīgu un interesantu. D.K. gādās par azaidu.

Uzstādīšana notiks 21. maijā pēc dievkalpojuma, un turpināsies no 22.-24. maijam, sākot ar plkst. 9iem. Var nākt palīdzēt gan uz īsāku, gan garāku laiku.

Pārdošana notiks 25., 26., un 27. maijā no 9:00-16:00. **Palīgi vajadzīgi arī pārdošanas laikā.**

Novākšana būs 28. maijā no 12:00. Arī te ir vajadzīgi palīgi.

Lūdzam pieteikties pie Ināras Grigolats: 847-729-6213

Brīvām pusdienām ir vajadzīgs darbinieku skaits.

Ināra Grigolats, Dāmu kom. priekšiece

**CHICAGO LATVIAN EV. LUTH.
ZION CHURCH**
6551 W. Montrose Ave.
Chicago, IL 60634

CIĀNAS DRAUDZES VALDE:

Mācītāja — Gundega Puidza
Priekšiece — Silvija Kļaviņa-Barshney
Priekšnieces vietniece — Māra Vārpa
Kasiere/Dāmu kom. pr-ce — Ināra Grigolats
Sekretārs/Finanču kom. pr-ks — Juris Pūliņš
Saimniecības kom. vad. — Ingrīda Robežniece
Pērmieņu vecākais — Ervīns Poruks

CITI DARBINIEKI:

Bibliotekāres — Irēne Balks un Raita Vilniņa
Darbvede — Silvija Kļaviņa-Barshney
Ērgelniece — Māra Vārpa
Grāmatvede — Indra Dāboliņa
Saimnieks — Andris Barshney

KOMITEJU VADĪTĀJI:

Biedrziņu — Raita Vilniņa
Garīgā aprūpe — māc. Gundega Puidza
Informācijas — Māra Vārpa
Dievkalpojumu — māc. Gundega Puidza
Sadraudzības — Daina Albertiņa
Māsu draudžu — māc. Gundega Puidza
Īpašie uzdevumi — Baiba Liepiņa

PĀRSTĀVJI:

Ģeozera — Annele Austrīņa
KBLS — Silvija Kļaviņa-Barshney
Stipendiju fonda — Ingrīda Robežniece

Lektoru koordinatore — Iveta Jansona

CIĀNAS VĒSTNEŠA redakcijas kollēģijā: **māc. Aina Pūliņa - redaktore** (pulinsaj@comcast.net; 815-923-5919), Māra Vārpa, Silvija Kļaviņa-Barshney, māc. Gundega Puidza, Juris Pūliņš. Autori ir atbildīgi par rakstu saturu un pareizrakstību.